

מְדִבָּר: אָפָעֶשׂ לַמְּתֹהוֹבֵשׁ אֶלָּא כְּלִילָה: מַהְוָה מְדִבָּר? אָלְכִי הַהְשְׁבָּתוֹת תָּגֵל
הַגְּנָתָה לְרוּחַ בָּאָתָה הַדִּיעָה הַקְּיִים. המְדִבָּר הָוָא מַוטְבִּיהָ מְהֻזָּא בְּסַפּוֹר,
הַתּוֹרָה וְהָוָא מַוכָּר לִילְדִּים בְּאַפְּוֹן הַחֲלֵקִי מִסְפְּטוֹרִי בְּרָאשֵׁית. הַמִּיעָל
יְיַעֲסֹר עַל יִדְךָ הַגְּנָתָה וְהַלְדִּים בְּדִרְכֵם שְׁוֹנוֹת, וּמְגַוְּן הַהַנְּסִיסָיוֹת
(הַתּוֹבְנָות בְּהַמִּנוֹת), צַפְיָה בְּשַׁקְעָיוֹת אוֹ סְרָט וְרִיאָן, פְּעַלְיוֹת
בְּהַעוֹלָה וּבְמִזְרָקָה וְעַזְהָבָה. לְמַשְׁלֵל: הַבְּרָתָה הַמְּדִבָּר כְּמַקוּם שְׁבוֹתַה
עַל הַמְּדִבָּר. לְמַשְׁלֵל: הַבְּרָתָה הַמְּדִבָּר כְּמַעֲמָדָה דִּילָה וּגְמוֹנוֹת

בספריו הסנה מוגברים שני מושגים שד שהבנתם היא תנאי להבנת הסיטור: מדבר וסנה. חשוב למלמדים בפועל נרדת לפניהם המשמעת הסיטור.

כעירות מקדימה

פרשת שמוט, פרק ב', פסוק כג -

הבללוֹת בְּבָשָׂר בְּסָבָה

٢٦

משה נבהל, והוא השיל, חלץ את נעליו, ולא התקרוב אל הסנה. וה' אמר

- ۱۰ -

לילדים יש ניסיון קודם הירוש בין החלטת גובלאים וקדושת המעמד

۱۰۰۰۰

ה' אמר למשה: "אל תתקורב,"

ט' ט' ט' ט'

לשם כל הא-להים (תודה מה, ברכה, הצעה אהוונית...). עשייה

- 1 -

“משה מורה מורה” – אמר ונשפט במשפטם – לא יכול לא לאמור את

卷之三

זוכיר קילרים הדגסיות קדומות בבעיר של שיש קציגו כדי לאשׁו את המיאים בהדיים - בסוגה דען ענן נגע - למוסגים הידיעים להם. שמיולב שהשורש בעיל מובא כבשתי משמעויות שננות - "הсан בעיר" - במשמעות של דלק,

10

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀ କଣ୍ଠରୁ ପାତ୍ନୀ ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀ କଣ୍ଠରୁ

۷۵

משה ראה מראה מופלא! שיח קזני, שנתקאה סנה, בוער באש ולא נשרף. משעה לא האמינו למראה עזינו והחלה התקרב לשם. משה

משה נבהל, והוא השיל, חלץ את נעליו, ולא התקרב אל הסנה, וה' אמר לו:

- 11 -

לילדים יש ניסיון קודם בזיהויו של הקישור בין החלטת נעלים וקידושת המעמד

SILVER & BROWN 501

“କେବୁ ହେଲା ତାଙ୍କ ପାଦରେ ଏବଂ ମଧ୍ୟରେ ନାହିଁ ଥିଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

אמרamus: "אל תהקרב",

למה הושע את מודל המعتمد. לשמע על החלטת מילאנו תגבורו על מילאנו. תרמו לחייבת החלטה מילאנו (תודה מה, בלהה, התייעזה אהרוןינו...). עשייה

卷之三

‘‘**ବାହ୍ୟରେ କଥା କହିଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା**’’

卷之三

זוכיר קילרים הדגסיות קדומות בבעיר של שיש קציגו כדי לאשׁר את המיאים בהדיים - בסוגה דען ענן נגע - למוסגים הידיעים להם. שמיולב שהשורש בעיר מובא כבשתי משמעויות שננות - "הсан בעיר" - במשמעות של דלק,

אתם מיד מצלים ולהביא אתכם אל הארץ”

מild הסטייר משה את פניו כי פחד ללביט אל ה-לאלהם. וה' אמרה:

卷之三

במיים התבטים הם – תנועת יד לسان על עברו, “איינוחו בזיג זאל אל להבהיר את משלמעון”. ליזוים בתולא שעשו, להבהיר את משלמעון.

ਤੇਜ਼ੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

בניתיים במצרים?

מישר אל כהן קדש אל יתיר בולו מדיין. וכן יישראל' מה קרה לה

דרכן לסדר

עלאה יאנזן זונטשנער

אגה: הילדים יכולים ללבין את רעיון הנם שבספר הרונה רק אם יש מוקדם על בURA של שיח קוגני. ללא ידע איה תקשוש להיבין את מושמעו הנם שתרחש בהתגלות זו. אפשר להזק ידע זה על ידי שימוש מודגמה, שבה הילדים בחומרם, כולל שיח פיעולות מודגמה, יתנסו התנסות התנסות זו עם התנסויות קהומות באש קוגני. הילדים יכולים להשות התנסות בערך בסח וועד. אפשר לתלות מודגמת לאיג בעומר, שרטט הטעם בערך ג'ריליאן המודגמים לאות המודגמים של שיקרים-אַפְּגָנִים בבנטוילי, קצרים מתוקונוט הקץ. ישנו ניסיונות אלהות את הסנה עם

אל בני ישראל במדבר בדרכם לארץ כנען.

אותיאתונה לתרעה צאן, כפי שהדבר מתרחש בסיטור הנטה, אז כמובן.

בർחה בסייעת מותן תורה.
היום נספר את מי בחרה, לשלהו אל פרא
משה הורה צאן, הצען של יתרו כהן
היליר את הצען במדבר כדי למצוין מקבינה
למכל הצאן, הוא התקrab להר-הא-להדים
 כדי ליצור אוניריה מיווהת של עמידה
את המבטים במלודיה והתקה תול
את הילדים: מי וויצו להאות לנו
ששרה מרוחק ממחזה ממדחים ומזרע?

הרביה מסתורו מהילדים מחלק מורה עשי להיות מודר לבעלי המושג בראותם איזו ש' נדרת עם האבות בספר בראשית, لكن אפשר לשאול אותם כיצד יארו ביתם ה' אשר כשהוא שמע את עצקה בני ישראל. מושג זה יארו להבליט את נוכחותו.

କାନ୍ଦିଲା ପାତା କାନ୍ଦିଲା ପାତା କାନ୍ଦିଲା ପାତା କାନ୍ଦିଲା ପାତା

המילים "gmt mllr mcrim" הושטטו במכונון משוערין האילען. השלטון עזול לבלב את הילדים ואינו מוסר מידע לשוגר לסייעו.

הגנט תשלקל אם ספר רק על האות הראשון וס על האותות הנוספים - ידו העצערעת של משה והביבת מי היאר לדם. ההתבלות היא בשאל אורוד הסיפור ומורכבותו. אם הגנות תחוליט לספר על כל האותות, אפשר לחלק את הספר לשתי יחידות. במא בז.

ה' אמר: "כשאתה תראה את הנס הזה לבי ישראלי, הם יאמינו שהשלח אונך".

ב סידור יד בידן מה מה

בגדי נסיך ומלך. מושבם היה בפנימית של המלוכה, והוא היה מושבם של מלכי מלכי מלכים. מושבם היה בפנימית של המלוכה, והוא היה מושבם של מלכי מלכי מלכים. מושבם היה בפנימית של המלוכה, והוא היה מושבם של מלכי מלכי מלכים.

וְרִיתָה תַּהֲלֹתָו שֶׁל שִׁינְגָן הַפְּעֻלָּה בֵין מִשְׁאָה אֶל
עָרָק אֶת שְׁלִיחָתָנוּ פְּעֻלָּה לְמַעַן מִסְרָה מְשֻׁתְּפָת
אַחֲרָיו וְמִשְׁאָה בְּהַמְשָׁן, וְאוֹי לְהַדְגִּישׁוּ לִילִידִים.

"אני אדב אליך ואותה תאמור לאחורה מאר להפערת ולובגי יישראלי". ואכן, אהרן בורא לקראות משה למלה בר. הם שמוו להיפגש והלכו יחד מללא את השילוחות החשובה - להודיע ישראאל ולפרועה מה עמד

כאשר ה- שמע את קיובוט משלו בלא כרא:

השאלה נועדה לשלכם את היבטים הרשוניים של הקושי - ההש屎
משה שבני ישראל לא יאמינו לו, החשש מהליכה לפראווה והקוש
לדבר. ניסי לעבר, הודיעו של משה מסיים להפן את התהgesות
הגולוים לאירופה (חשש, פחד, רתינה מהתפקיד קשה ובלי-מכור),
ולגשתם ליטרמיים ושביעיים דזוקא לאור גודלו של משה.

“...ענו לנו: גורגו גורגו... אָגָר, סְתַנּוֹן, אָגָר, אָגָר...”
אֲבָבָל מִשְׁהָ אָמָר: “בְּבַקְשָׂהָהּ”, שֶׁלָּחָ מִישָׁהוּ אֶחָר. אַנְגָּיִ מִתְאַסֵּים לְתַפְקִיד
אֲבָבָל לְדָבָר בָּרוּם.
הַקְשָׁה הָזָה.”

“בְּנֵי יִשְׂרָאֵל” כְּתַבְתָּה מֶלֶךְ

מגשורה ראה את האותותஹ מיהדים וומרה: "אבל איני מדבר ברכה. איני
אנשים אינם מבינים את מה שהשагי אומר".

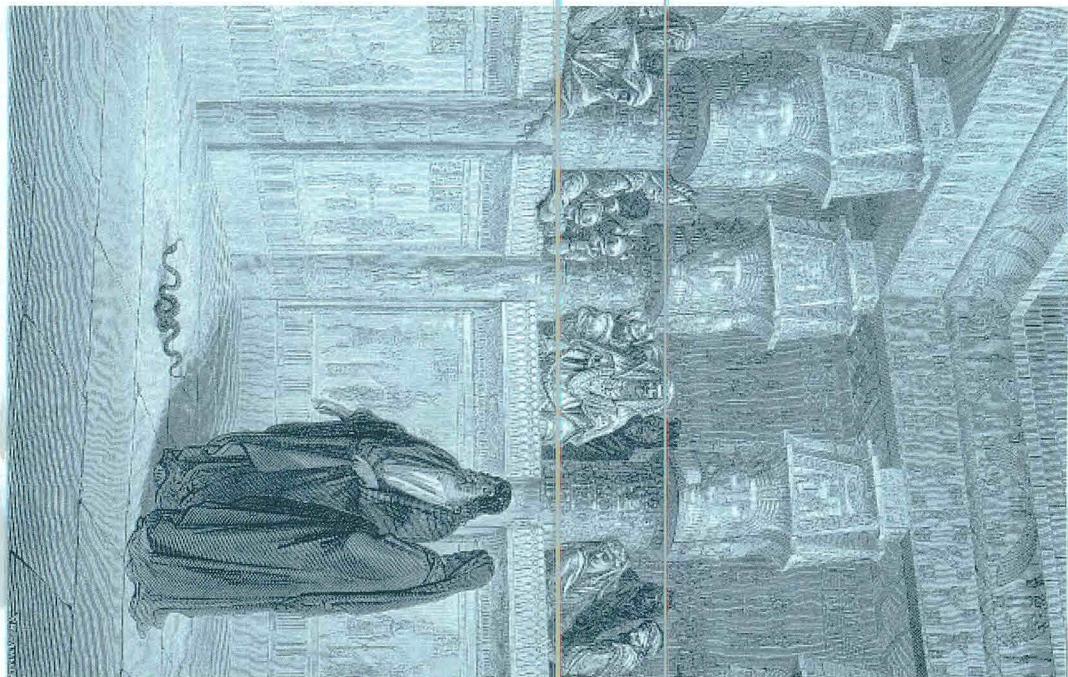
ה策ות לפעולות בעקבות הספר

* פועלות המוטיבים בסיפור: הסנה, האזן והMDBR. בתחלת הפעילות יאספו הילדים צירום וצגולמים של שיחים קצניים, אשר קייחו תמונה אחת, ידבקו אותה על רקע ויסיפו לה מוטיבים שונים כגון משה העומד מוחזק והסנה הבוער, במאיצות ציוו או הדבקה.

* פועלות המוטיבים בסיפור: הסנה, האזן והMDBR. בתחלת הפעילות יאספו הילדים צירום וצגולמים של שיחים קצניים, אשר קייחו תמונה אחת, ידבקו אותה על רקע ויסיפו לה מוטיבים שונים כגון משה העומד מוחזק והסנה הבוער, במאיצות ציוו או הדבקה.

יעזרה.

* שיחה על השילוחות שהטללה על משה והרבהה לשילוחיות של דמיונות וספנות מסיפורי המקרא: השלוחות של עבד אברהם מצויין איש להעניק, השילוחות של יונה הנביא ועוד.

תחריט: גסטוב דורה
משבב אהרונן לוי פטער